తార్కికరక్ష

డాక్టరు, కథలాగా చెపుతున్నాడు.

ఏ కులం అయితేనేం?... ఏ వర్ణంవారిలో అయినా అంత ఆసాములున్నారు: అంతకు మిన్నగా మెదడులేని సాములున్నారు. అదుగో అప్పుడే అంచనా వేస్తున్నావు నాకు తెలుసునే... యింతకూ ఆ కాళ్ళకూరి రాయడు చేశాడు ఆ జాతిని అంత చులకనగా...నీవు ఎవరని అనుకున్నా...నేను చెప్పే కథకు ఏం లోపం రాదు...

వేసీ వేయకుండా ఉన్నస్థితి...పెద్ద ఖాతా: అయనకు అల్లారుముద్దుగా...పోనీ కాకిపిల్ల కాకికే ననుకో...లేక లేక ఒక్కడు...ఒక్కడంటే ఒక్కడు. కట్టుకుపోయినంత ఆస్తి–బొడ్డూడక ముందే పెళ్ళికూడా కాక తప్పదు కదా?– అయినందువల్ల మునిగిపోయిందేమీ లేదనుకో – అవతలా ఎత్తుకెత్తు ఖరానాదారులే: అక్కడ ఒక్కతే పిల్ల...వియ్యం సరిగ్గానే కుదిరింది.

అన్నీ అంత సలక్షణంగా ఉండి...మరి కన్నులు ఉన్నందుకు ఏమిటి ఫలం? – ఏమిటంటావు...చక్కగా చిలకా గోరింకల్లాగ కొడుకూ కోడలూ నిద్రకళ్ళతో మేడ దిగి వస్తూంటే...తెల్లవారి లేవగానే చూస్తే... యింకా అంతకన్న జన్మకు ఏం కావాలి?

ఏం తెగులా వాళ్ళకు?...ఒళ్ళుపొగరు కాకపోతే నిద్రలేవగానే మొగం కడుక్కొని క్రిందకు దిగలేరూ?

'నీ మొగంలే...నీ అంత ఆలోచన వాళ్ళకులేక...'– 'అవును: మరచిపోయినా నులే...వాళ్ళకుకూడా మెదడు ఉంటుందనుకుని...' – 'మూయవోయ్ భాయ్! ఉండబట్టే...యింత కాండ నడిచిందనుకోరాదూ?'

ఏం జరిగిందనుకున్నావు ఏమిటి?–

ఆ ఆసామీకి...అంటే, పిల్లవాడి తండ్రికి అన్నమాట...గుడినీ గుళ్ళోలింగాన్నీ గుటకాయస్వాహా అందామన్నంత దెత్తి: అయినా, ఎంత ఉన్నా అవతల కలిసిరాబో తూంటే అదేం చేదా, విషమా వద్దనుకునేందుకు...అందులో అతడికా?...అవతల సరే, ఒక్కతేపిల్లని ముందే విన్నవిస్తిని కదా... దాని కడుపున దైవం రక్షించి ఒక్క కాయకాస్తే...యిక కోటలో పాగావేసినట్లే...అక్కడిది ఒక్కరేజా ఎటూ బెసగదు: కాకపోతేనో అంటే ఎందువల్లనైతేనేం...ఏ నాలుగు సంవత్సరాలదాకానో, ఫలించక పోవడమే సంభవించే పక్షంలో గట్టి చిక్కురాక తప్పదు. పిల్లదాని మేనమామకు పెళ్ళియీడు వచ్చే కూతురు ఉంది: ఎక్కడనుంచన్నా ఓ పిల్లవాడిని తెచ్చి ఆ యింట్లోపడేసి వాడిచేత కూతురికి ముడేయించుదామమని శకుని పన్నాగాలు పన్నుతున్నాడు. కనే పెంచే యోగం లేకపోయినా...ఆ యిల్లాలు కాదని గట్టిగా ఎల్లా అనగలదు?...అన్నకూతురు కోడలు అయితే...అక్కరలేదు తోసి రాజంటుందా?–

ఆయన అటూ కాదు యిటూ కాదు: అదే వచ్చిన చిక్కు, తీరా భార్యపోరు పడలేకనైతేనే అనుకో...సరే అంటే... కూతురికి సగం యిచ్చినా తతిమ్మా సగం పరాయియైపోవడంలే?– సగం అయితే ఎవరికి కావాలి?– అంతా ముద్ద ముద్దగా వచ్చిందంటే అరానా ఘరానా–

పిల్ల వ్యక్తురాలు అయిందన్న ఖబురు తెలిసినప్పటినుంచీ...మామగారు పెద్ద డైలమాలో పడ్డాడు...తోచిన దేవుళ్ళకల్లా మొక్కుతున్నాడు – పిల్లవాడికి సందులేకుండా అలవైన చోటల్లా రక్షలూ రాలుగాయలు కట్టించాడు. ఏ ఒక్క రాయైనా గురికి తగలకబోతుందా అని...ఎందుకీ ప్రయత్నం యీవత్తూ? కోడలు కాపురానికి వచ్చీ రావడం తడవుగా మనమడు కడుపునబడేటందుకు!

అలా దైవంమీద భారంవేసి ఊరుకున్నా ఏలా ఉండేదో? – అతి ఆశకు పోయి...దేశమంతా గొడ్డుబోయినట్లు – మన శాస్త్రులను 'యింకా ఏంచేస్తే బాగుంటుంది?'– అని అడిగాడు: అంతటితో... మునిగింది.

ఆ మహానుభావుడు చెప్పిన సలహా ఏమి టనుకున్నావు...'ఎందుకైనా మంచిది, కీడెంచి మేలెంచమన్నారు పెద్దలు– మనవాడి నిర్వాహకంలో ఈషత్తు లోపం ఉన్నా– మనం కనుక్కోలేకపోవచ్చును– కాని ఫలం శూన్యం–అందువల్ల, యింకా నాలుగునెలలు వ్యవధి మెలికలాంటి సానికూతురును ఏదో ఓ ధరకు సగటు మొత్తంమీద కంట్రాక్టు మాట్లాడి అక్కడ మీ వాడని చదవేద్దాము. తిరుగుడులన్నీ అప్పటికి క్షుణ్ణంగా తేల్తాయి: యిక మనం నిశ్చింతగా ఉండవచ్చును...' అని నచ్చజెప్పి – వీడి తస్సాదియ్యా – అన్నంతా జరిగించాడు–

సరే–నాలుగు నెలలపాటు – శాంత లేదూ...మద్దెల సుబ్బన్న రెండో కూతురు...అది!... దానికి వచ్చిందంతా నూరిపోసింది. తరువాత ఏమైతేనేం దాని ముండామోసిరి–ఏనాడో వాడు సుకృతం జేసుకున్నాడు గనుకనే ఆ గడప ఎక్కడం ప్రాప్తమైందనుకో!–ఆహాఁ...కుర్రాడైనా అప్పుడే అంత ఎన్నికలోకి వచ్చింది–సొమ్ము గుంజలేదా అంటావా–సొమ్ము...వాడి తాతగాడిసొమ్మా...! అక్కడ కలసివచ్చే లప్పు! తాహతుకొద్దీ తైలం–ఆస్తాం తావతు...అది వీళ్ళను ఏమాత్రమూ వంచనవేసి గుంజకపోగా...పిల్లవాడికే ఎరవెక్కి...దోసిళ్ళాది వాళ్ళయింట కుమ్మరించాడు – పాపం కాబోయే పెళ్ళికొడుకును తరఫీయతుచేయడానికి అది పడిన పాటుకు ఏమిచ్చినా రుణం తీర్చుకోలేరనే అనాలి:

ఇలా సర్వవిధములా...సంసిద్ధులైనారు... పెళ్ళికొడుకువారు.

సుముహూర్తము–

మాంచి...క్రోనోమీటర్ జాతిలోది – కరుకైన గడియారం పిల్లవాడికి చేతికి కట్టారు. ఒక్క సెకను అటూ యిటూ వారగాకుండా...సరిగా వేళచూసి ఓపికపడితే ఆ క్షణంనుంచీ లెక్కవేసుకోగా పదోనెలలో పిల్లవాడు...పిల్లవాడితండ్రి కాకబోయేపక్షంలో...అన్ని సంవత్సరాలూ కష్టపడి కాశీలో నేర్చిన విద్య అంతా... ఒక్కగంతులో తిరిగి వెళ్ళి గంగలో కలిపి వస్తానని కార్తాంతికుడు...మీసంమీద చెయి వేసుకున్నంత భరవసాతో శాసనంగా చెప్పాడు: వియ్యంకుడికి కొండలపెట్టుగా ఉంది ధైర్యం. హాయిగా విందుగుడిచి...ఫలప్రదానాలూ, పాలు త్రావించడాలూ ఆ

వేడుకలలోనుంచి తెరపిచేసుకుని బయలుదేరినతరువాత – భార్యా తానూ...ఎన్నాళ్ళ క్రిందనో ఉడిగిపోయిన పోడుములన్నీ సంతోషం సత్తాకొద్దీ వాడుకచేద్దామని ఉబలాటపడి...ముసలినిద్దురపోయినారు:

కోడికూసే మామూలు వేళకే మేలుకుని...వియ్యాలవారింటికి వెళ్ళాడు...తెల్లవారింది–

కొత్త పెళ్ళికూతురు – గుమ్మానికి ఎదురుగా లోపలి నడవలో కూర్చుని...బోలుగా ఉన్న పెద్ద పొట్లాంలోంచి బూందీపలుకులు వెదుక్కు తింటూ...చూసి, లేచి లోపలికి ఒక్క గంతువేసింది.

పిల్లవాడు యింకా గదివిడిచి రాలేదని ఎదురై వియ్యంకుడు చెప్పాడు...ఒకరినిచూసి ఒకరు కోరగా – నవ్వుకుని...ఆ మాటా యీమాటాలోకి దిగారు. కాఫీ ఫలహారం – భోజనాలూ...

అవాళ ఉదయమే...నఖశిఖపర్యంతమూ ఎగాదిగా...తూచాతప్పకుండా పరీక్షచేసిన ఘనాపాఠీ... పెళ్ళికూతురు ఎదుటనే నలుగురు అమ్మలక్కలతోనూ పెదవి విరిచింది. అల్లుడు మేధకుడు కనుక అంతగా తొందరపడలేదో ఏమో అనుకునీ...మళ్ళా ఎవరికివారు సర్దిచెప్పుకుంటూన్నారు...అవాళ... మరునాడు...ముసుగులో గుద్దులాట ఎక్కువౌతూంది కాని, పొక్కడానికి వీలుపడకుండా... ముందున్నదేమో ముసళ్ళ పండుగ–అని కొంత చోద్యంగా ఆదుర్దాగా కనిపెట్టుకుని వున్నారు – ఏం లాభం? పిల్ల చెక్కు చెదరందే!

వియ్యంకుడిదాకా పాకలేదు – పిల్లదాన్ని యింటికి తెచ్చుకున్నారు...రకరకాల మిఠాయీలతో తెప్పతేలించి...మూడు నిద్దురలూ కాగా...పుట్టింటివారు తీసుకు వెళ్ళారు...వైశాఖంలో కాపురానికి తీసుకవస్తే...సూడిదలూ...ఆ హంగామా...తొలిచూలు గనక ముచ్చటకాదూ...అందులో ఆ రవంతమీద అంతా ఆధారపడి ఉన్నప్పుడు...

పిల్లది... వెలుపల ఉన్నదని తెలిసేటప్పటికి మామగారికి...కొడుకును నమిలి మింగేద్దా మన్నంత కోపం వచ్చింది. తన కడుపున అలాటి అప్రయోజకుడు ఎలా పుట్టాడా అని కన్నవారిని ఉన్నవారినీ అందరినీ కలిసి అహోరాత్రము ఏకబిగిని మనసులో తూర్పారబడుతూన్నాడు. ఎంత ఖర్చుచేశాడు, ఎన్ని ఆలోచనలు చేశాడు... అంతా బూడిదలోపోసిన పన్నీరేనా? – తోటివాళ్ళందరూ చూపించకముందే అందుకుపోతూంటే...ఎందుకు, ఏమన్నా ఏం ఫలం? – దక్కించుకునే వ్రాతలేదేమో ఆ దౌర్భాగ్యుడికి...

కాని... అప్పుడే నిలవేసి అడగడానికి వల్లకాదు – యింకా కొద్దిరోజులు ఓపికపడితే... అప్పుడు నిలవేసి "అబ్బీ! ఏమిరా?" అని అమీ తుమీ తేల్చుకోవచ్చును. అని తనకుతానే సమాధానపడి అక్కసు అంతా దిగమింగుకుని ఊరుకున్నాడు – కనిపెట్టి చూస్తున్నాడు: ఒకందుకు మెరుగే! ఊళ్ళోసంబంధం అయినందుకు రోజూ పిల్లవాడు నాగా లేకుండా సంజెబడకముందే భోజనంచేసి అత్తవారింటికి వెళ్ళి తెల్లవారి వస్తూంటాడు. చూడగా చూడగా...వాడూ ప్రయత్నలోపము చేస్తూన్నట్టు తోచదు... ఇంతకు ఏమికానున్నదో–

ఒక రోజున వియ్యంకులిద్దరూ బజారులో కలుసుకున్నారు. ఓహో అంటే ఓహో – ఉభయకుశలోపరి–

"మా అల్లుడు ఊళ్ళో లేడా?" అన్నాడు అవతల ఆయన...ఇవతల యిక్కడ గుండె ఎందుకో గతుక్కుమని "ఏం, అలా అడుగుతున్నారు బావగారు" అని నవ్వబోయినాడు. "ఏమీలేదు, చూసి చాలారోజులైంది – పోనీ మా వల్ల ఏమన్నా అపరాధం ఉన్నా – మాకోసం రాకబోతే మానె – తన సొత్తు ఉన్నదికదా–" వింటూన్న కొద్దీ చూచాయగా ఏదో మునిగిందని గోచరించినా దేవాంతకపు చెయ్యి గనుక అప్పుడేమీ వెలితిబడకుండా "ఏమిటోలెండి...చిన్న తనమూ, బిడియపడుతున్నాడేమో; నేను కనుక్కుంటానుగా. మీవల్ల అపరాధమా? ఎంతమాట!– మీరొకటీ నేనొకటీనా...మీరేమీ మనసులో అలాటివి పెట్టుకునేరు గనుక..." అని సర్దిచెప్పి కణకణలాడుతూ యింటివేపుకు వురికాడు.

తీర్చిదిద్దుకుని...వెళ్ళిపోబోతున్నాడు, దీపాలు పెట్టారో లేదో అప్పుడే కొడుకు. ఆ కోపంలో, అదివరకున్న అపేక్ష అంతఃకరణలన్నీ, ఒక్కమారు తుడిచిపెట్టుకుపోయి, ఆ నిమిషంలో వాడి ముఖం కోతిగానూ, వాడు సర్వవిధములా శుద్ధ వెధవగానూ తోచింది. రేగింది చూసుకో... హడలగొట్టేసి నిజమేమిటో నిలుచున్న పాళాన కక్కించాడు. విని, నిలుచున్నచోటే కూలబడ్డాడు. నసాళానికి అంటిందనుకో.

ఏమిటనుకుంటావు? – పిల్లవాడు రోజూ నిదురచేసేది ఎక్కడో తెలుసునా? – అత్తవారింట కాదు. అల సానిదాని–

అక్కడ కాదు వచ్చిపడ్డది చిక్కు! అభం శుభం తెలియకముందు పట్టుబలవంతాన పిల్లవాడికి ఒక ఒరవడిపెడితే ఆ ఓం నమశివాయే ఒంటపట్టిపోయింది– ఇక లక్ష చెప్పు వేయి చెప్పు యింకోటి ఎక్కదు.

వ్యాఖ్యానిస్తాను: పిల్లవాడు అన్ని విధాలా మాంచి పకడులోనే ఉన్నాడు – అలాటి లోప మేమీలేదు. ఒక్కటే ముఖ్యలోపం–పెరిగి పెద్దవాడై–రెక్కలు వచ్చేదాకా వాడి మానాన వాడిని విడిచిపెట్టకుండా – మెడలూ నడుమూ బలవంతాన విరిపించినందువల్ల ప్రమాదం జరగవలసింది. కాని అలాటిది గడచాడు. అయితే పులిమీద–పుట్ర పంజాయించింది. సెక్సు–అంటే వాడికి సంబంధించినంతవరకు సుబ్బన్న పుత్రిక–అనంగ సర్వస్వం అని మనోవాక్కాయాల –గాయంగా రూఢిపడిపోయిన ఒరవడి, ఒక్క పెళ్ళాన్నే కాదు, రంభను తీసుకువచ్చి దాఖలుచేసుకో...కుఛ్ నహీ హోతీ...హోసక్ తీ.

ఇందాకా గ్రంథం పెరిగిన తరువాత, ఏమిచేయడం అని నా సలహాకోసం వచ్చాడు: కాళ్ళావేళ్ళా పడి బ్రతిమాలాడు. ఎంతైనా యిచ్చుకుంటాను, కావాలంటే ముందే పుచ్చుకోమన్నాడు. ఎలాగైనా పిల్లవాడి మనసు, ఒళ్లు పెళ్ళాంవేపుకు మళ్ళించి–"

'ఇదీ కథ' అన్నట్టు, డాక్టరు సిగరెట్ ముట్టించుకుంటూ వంచిన తల ఎత్తకుండానే పొగమీదుగా కనుబొమలు ఎగురవేశాడు–నేను, పొగ గుక్కపట్టి...సిగరెట్ నేలవేసి కాలనురాస్తూ, గిరగిరగా–రింగులు చుట్టించాను.

"ఏమిటిచేయడం?" అన్నాడు డాక్టర్.

"చేయడానికి చాలా ఉన్నాయి. ఏది వీలవుతుందా అనే ఆలోచనేకాని--"

"అంటే..."

"అయితే అక్కరలేదులే...మెదడు అనవసరంగా వేడెక్కించుకోబోకు: మనం యింతకుపూర్వమే ఆ ఆలోచనలన్నీ చేయడం...ఏదీ చేయడానికి వీలులేకపోవడం...చేసినా ప్రయోజనం కనిపించకపోవడం... అంతకాండా జరిపే ఊరుకున్నాము: - అంటే, నేనూ అయనాను"

"ఏం చేశారో సెలవియ్యి"

"చేయడం నేను కాదులే...మనది సలహామటుకే. అవతల, బంద్ అయితే, ఏలా ఉంటుందోనని - ఇకనుంచి నీ గడప తొక్కనీయవద్దని - అక్కడ కట్టుదిట్టంచేసి - అయినా సానిదాని నిజాయితీ ఏమిటి... ఎన్ని దోవలుంటాయి రప్పించుకునేందుకు అని...పిల్లవాడితండ్రి ఒక్క మండలందాకా...శాంతను వెంటతీసుకువెళ్ళి మదరాసులో కాపురం పెట్టాడు: ఉన్న ఊరులో అయితే...ఎప్పుడూ సానికొంపలో పడి ఉండటానికి వీలులేని ఘరానాతనం ఒకటాయెను. అక్కడైతే ఎవరు చూడవస్తారు?-ఇక్కడ యీలోపుగా పిల్లవాడి మనసు మారగూడదూ?- సరే, అది ఫెయిల్ అయింది: పెళ్ళికొడుకు, యింటిదగ్గర మడిగట్టుకు అలాగే కూర్చున్నాడు కాని...వీసం ఎత్తు మారలేదు.

'కడుపు ఫలించడం కదా కావలసింది, సైన్సుచూపిన దోవను ఏదన్నా సదుపాయం చేదాం అనుకుంటే అక్కడ ఒక ప్రతిబంధం ఏర్పడ్డది. మనం తెలివితేటలన్నీ వినియోగించి పిల్లదాన్ని ఒప్పించినా తీరా పిల్లవాడు భారసాల పీటలమీద కూర్చోకపోతే? - అందుకని ముందే వాడిని కదలేశాం--అనుకున్నంతపనీ అయింది. వాడూ మొత్తంమీద రాటుదేరాడు-నేను చెప్పిందంతా విని "ఏమండీ నా ప్రమేయం లేకుండా నా పెళ్ళాం నీళ్ళాడితే-పక్క నే నెందుకండీ - మీరంటూన్నారే ఆ టెస్ట్ ట్యూబ్‌కే పీట వేయండి" అన్నాడు: తిప్పికొట్టాడు కదా అని ముఖం జేవురించుకున్నాను. కాని మనసులో 'శహబాస్' అన్నాను-

తండ్రి కత్తులు నూరడం మొదలుపెట్టాడు: వాడిని వెళ్ళగొడతానన్నాడు -- పైసా దక్కనీయనన్నాడు - - చూసుకో వాడిని ఏం చేస్తానో, అని నిమిషానికి నిలివెడెత్తుగా ఎగిరాడు: కాని, నేను నిదానంగా సర్ది చెప్పాను - "నీవు మెదలకుండా చూస్తూ ఊరుకుండటం మేలు. అలా కాకుండా హంగామా చేశావా అంటే -- నలుగురికీ యీ విషయం తెలిస్తే ఎదురు నీ నెత్తిమీదికే తెచ్చుకుంటావు: అతి ఆశకుపోయి బంగారంలాటి కొడుకును చెడగొట్టావు అని పొక్కిపోతే యిక పైసాకు చెలామణీకావు. తలఎత్తుకుని తిరగడానికి వీలుండదు: యిప్పుడు--యిహ ఎప్పుడూ నీ మానాన నీవు ఉంటివాయెనా - నీవు యిచ్చినా ఇవ్వకపోయినా - అవతల సగం ఏలాగూ రానేవస్తుంది కదా, దానితో వాడు సుఖంగా ఉంటాడు. ఎవరెవరి గీతలో ఎలా ఉంటే -- అలా జరుగుతుంది -- మనం కేవలమూ నిమిత్త మాత్రం..." యిలా కొంత వేదాంతమూ కొంత లౌక్యమూ కలిపి - అవతలవాడికి ఊపిరాడకుండా దంచి మొత్తంమీద సరేననిపించాను - యిప్పుడు అతడు పిల్లవాడి జోలికిపోడు: కోడలు - నట్టింట నలుగురిపెట్టు బంగారపు బరువుతో - మెలుగుతూ ఉంటుంది - లక్ష్మి ఓడిపోతూ. కొడుకు సానివాడలో

అవిచ్ఛిన్నంగా సంసారం సాగిస్తూ ఉన్నాడు – హాయిగా వెళ్ళిపోతున్నాయి రోజులు..."

"కథ కంచికి వెళ్ళినట్టేనా?" –

"పంచారించిన నీ..." డాక్టరు ఎదురుగుండా గోడమీద ఉన్న గాద్రెజ్ కేలెండరు బొమ్మవేపు అభినయిస్తూ పద్యపాదంలో అరపాదము కూనిగాలాగి–"చుట్టూ కంచె వేసేశాం కాదూ చేనుకి ––అప్పుడే ఎక్కడకు వెళుతుంది?" అంటే ఏమిటని నీవు అడగబోతున్నావని నాకు తెలుసులే–నీకు ఆ ఆయాసం లేకుండా నేనే చెపుతాను కాచుకో. అసలు నేను చెప్పనే అక్కరలేదు – యింత ఒళ్ళువిరుచుకుని కష్టపడినందువల్ల మనవాడికి ఏం లాభించింది? అని ఆలోచించినట్లయితే – బాగుండిపోను: పోనీ;

"తండ్రికీ కొడుకుకు పొత్తు కుదిరించానుకాని – ఆయన కడుపులో మంట ఓపట్టున చల్లారుతుందా? – యిప్పుడు ప్రయత్నం ఏమంటే – ఆయన ఏలాగైనా మళ్ళా ఓ కొడుకుని కని – వాడిద్వారా – పెరిగి పెద్దవాడైన తరువాత – ముచ్చటలన్నీ పూర్తిగా తీర్చుకోవాలి – అందాకా నిద్రపట్టదు. మరి యీ వయసులో పునఃపూనుకోవాలంటే – పుష్టి కట్టాలికదా. ప్రస్తుతం అందులో నిమగ్నుడనై ఉన్నాను. డబ్బు మంచినీళ్ళలాగా ఖర్చు అవుతూన్నది.... అపురూప – దినుసులన్నీ మందుల్లో ఒంటపట్టిస్తున్నాను – నేడో రేపో మళ్ళా బాలకుమారుడిలాగా నున్నగా తయారవుతాడు చూడు–"

అహాఁ... "మీ జాతి చేతపడితే నున్నబడక తప్పదు. ఆ పాపిష్టి ద్రవ్యంలో కొంతపెట్టి – కారు కొనుక్కో."

"కారుకోసం–యింత తంటాలుపడాలా? మేడ వేయిస్తానోయి–అప్పుడే అయిందనుకున్నావా? ముసలమ్మకు గూడా మెరుగుపెట్టవద్దూ? – యిప్పుడే ఆ మాట ఎత్తితే రెండు మోతాదులకు ఒకటే బిల్లు గిట్టుతుంది. తదనంతరంబైతేనో కారెందుకు ప్లేనే కొనేస్తాను. కొంచెం ఓపికపట్టు" – డాక్టరు మీసం ఆనవాలు అంత మేర మెల్లిగా తడుముకుని–నవ్వి నా కొకటి తా నొకటీ సిగరెట్.

"రాబందులు నయంరా మీకన్న – ఎముకలన్నా మిగులుస్తాయి."

"కాల్షియమ్ అమ్ముకోడం, చేతగాక! కథలు వ్రాయడం, కబుర్లు చెప్పడం అనుకున్నావా ఏం? – వైద్యం అంటే."

"కాదు. అంతకన్నా ఘనమయిందే లేతసొరకాయలు విధీవిరామమూ లేకుండా ఫరఫరా తెగ్గొయ్యడం."

డాక్టరు నవ్వుతున్నాడు!

★ ★ ★